

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

11.februar 2017

FM 2017/48

I medfør af § 33 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende beslutningsforslag.

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre lovbe- kendtgørelser inden 1. januar 2018.

(Medlem af Inatsisartut, Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Jeg har fået masser af viden og læring igennem mine nu to år i Inatsisartut, og det er dejligt at vi lærer hele livet igennem. På denne måde bliver vores hverdag lettere og vores liv beriget.

Lovene er yderst vigtige for vores arbejde i Inatsisartut, for lovene sætter rammerne og landet styres via lovene.

Derfor er det vigtigt for os medlemmer af Inatsisartut, at lovene er lettilgængelige, gennemskuelige og letforståelige. Men lovene skal ikke kun være lettilgængelige og letforståelige for os i Inatsisartut, men det er også yderst vigtigt for befolkningen. I mine to år i Inatsisartut har jeg erfaret, at dette desværre ikke er tilfældet.

Jeg vil begrunde dette med følgende eksempel:

Da jeg skulle lave et forslag til ændring af § 45 i Råstofloven til FM 2016 oplevede jeg dette (et ændringsforslag ifm. de fastboendes ret til småskala udvinding).

Kort fortalt forstod jeg, at råstofloven var blevet ændret flere gange, men at disse ændringer ikke var blevet sammenskrevet. Det vil f.eks. sige, at hvis jeg finder den nævnte lov på nettet, skulle jeg antage at denne var den sidste version, den samlede og den rigtige. Men dette vidste sig ikke at være tilfældet. Det viste sig, at jeg havde hentet den gamle og uændrede version frem.

Hvis man ikke var jurist kunne man forledes til at tro, at denne lov var den sidste version, men dette var ikke tilfældet.

Kort sagt forstod jeg, at; uanset hvilken lov man kigger efter, er det den gamle og uændrede version man finder; og at man skal finde ændringerne et andet sted.

Dette er ikke godt. Dette blev også påpeget og bekræftet af direktøren for Institut for Menneskerettigheder, Jonas Christoffersen, i Sermitsiaq nr. 2, 13. Januar 2017. Han brugte i denne sammenhæng fiskeriloven som eksempel, og påpeget, at fiskeriloven siden 1996 var blevet ændret adskillige gange, men at ændringerne ikke var blevet sammenskrevet til trods for dette. Institut for Menneskerettigheder og Grønlands Råd for Menneskerettigheder skrev bl.a. dette om status i deres rapport:

*"Vi anbefaler - med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder - at Naalakkersuisut indfører brugen af lovbe-
kendtgørelser for at styrke borgernes kendskab til gældende
lovgivning og dermed øge retssikkerheden."*

Da jeg stillede et §37 spørgsmål omkring udarbejdelse af lovsammenskrivninger af ændret lovgivning havde Formanden for Naalakkersuisut følgende svar: (058/16)

”Det har under tidligere Naalakkersuisut været overvejet at indføre officielle lovsammenskrivninger i form af lovbekendtgørelser, et initiativ som Naalakkersuisut som udgangspunkt er positivt stemt overfor. Initiativet med at indføre lovbekendtgørelser strandede imidlertid grundet manglende personalemæssige ressourcer. Naalakkersuisut har ikke aktuelle planer for at indføre lovbekendtgørelser.”

For at fremme og beskytte den enkeltes menneskerettigheder, og for at gøre lovgivningen letforståelig, stiller jeg hermed beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut skal pålægges at indføre lovbekendtgørelser .

Tak. Jeg håber at man vil tage godt imod mit forslag.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Da jeg stillede et §37 spørgsmål (058/16) havde Formanden for Naalakkersuisut følgende svar:

”Der foreligger ikke Naalakkersuisut bekendt nogen aktuel opgørelse over de forventelige økonomiske henholdsvis administrative konsekvenser, en løbende udarbejdelse af lovbekendtgørelser vil medføre.”

Et forslag til hvordan dette rent praktisk kan håndteres er at man tager udgangspunkt i at lovbekendtgørelser indføres ved at udarbejde sammenskrivninger for de lovforslag der fremadrettet vedtages i Inatsisartut. Sammenskrivningen vil jo også således omfatte tidligere vedtagne ændringer. Således vil en ordning der fokuserer på fremtidige ændringer også medføre en gradvis overgang til lovbekendtgørelser.

Tager man udgangspunkt i antallet lovforslag fremsat de sidste samlinger, er det ikke unaturligt at tro at antallet ændringsforslag fremadrettet kan ligge på ca. 15 ændringsforslag per samling, altså 30 forslag per år. Hvis man for enkelhedsskyld tager udgangspunkt i 2 dage per lov, vil man således være oppe på 60 arbejdsdage. Sammenskrivningen af love der er ændret mange gange, som f.eks. fiskeriloven, vil dog være mere omfattende, men dette vil kun gælde for enkelte tilfælde.

Herudover skal der også beregnes bistand til oversættelse af ikrafttrædelsesdelen, som ved en sammenskrivning er ny tekst, og derfor skal oversættes, samt at tolken forventes læse korrektur på den grønlandske sammenskrivning. Umiddelbart er det ikke urealistisk at dette kan løses ved ca. ½ årsværk per år, alt i alt. Det formodes at eventuelle frie ressourcer der måtte opstå når arbejdet har pågået i nogle år, kan benyttes til at foretage sammenskrivninger af ældre lovgivning som ikke forventes ændret på kort sigt.

Det skal dog bemærkes at de økonomiske og administrative konsekvenser vil hænge sammen med hvorledes lovbekendtgørelser indføres. De økonomiske konsekvenser vil således kunne være anderledes hvis man vælger en anden løsning.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv

Private aktører og erhvervsdrivende vil have lettere adgang til lovene og gøre det nemmere at forstå dem når lovene og ændringerne er blevet samlet. Så er der ingen fare for misforståelser.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Det ville således gøre det lettere for borgerne at læse og forstå lovene.